

[Arbejdsministeren]

bistandshjælp, meget hurtigt kan få et arbejdstilbud.

Hans Jørgen Holm (V):

Det er jo ikke noget nyt problem, vi står med. Allerede sidste år ved denne tid var der henved 8.000, der ikke havde fået et jobtilbud til tiden. De forskellige fremrykninger, som den tidligere regering fik vedtaget i 1980 og 1981, har aldrig været gennemført i praksis, og så sent som i juli måned sidste år spurgte jeg den tidligere arbejdsminister om situationen og fik svaret, at det var venstres sommeragurk. Det viser sig altså nu, at det måske nok mere var en varm kartoffel end en sommeragurk.

Og det rejser spørgsmålet, om ikke disse fremrykninger for jobtilbudsordningen burde opgives i hvert fald indtil videre og kun effektueres i takt med antallet af jobtilbud i den private sektor for at undgå en urimelig belastning af bl.a. kommunernes økonomi. Tiden er måske endda inde til at vurdere hele ordningen i forhold til dens formål, nemlig at skulle være med til at øge den samlede beskæftigelse. Den skulle jo nødigt føre til det modsatte, at give en mindre beskæftigelse i kraft af, at kommunerne må nedlægge normale job for at skaffe midler til jobtilbudsordningen.

Arbejdsministeren (Grethe Fenger Møller):

Jeg kan være enig med hr. Hans Jørgen Holm i, at det er beklageligt, at ikke alle har kunnet få et jobtilbud. Jeg mener som sagt, at vi kan rette op på det. Vi har som bekendt en jobskabelsesordning, og jeg forventer at kunne udsende bekendtgørelse om jobskabelse i løbet af meget kort tid, og det vil altså også betyde, at langtidsledige vil kunne ansættes på jobskabelsesaktiviteter.

Jeg tror også, at muligheden for at indlægge uddannelse i genoptræningsperioden i op til 2 måneder ud over at forbedre den langtidslediges beskæftigelsesforhold vil kunne give en aflastning for kommuner og amtskommuner.

Så vil jeg også godt nævne, at jeg synes, der har fundet en meget positiv udvikling sted i andelen af privat placerede langtidsledige. I procent er andelen således på landsbasis steget fra ca. 15 pct. i 1981 til over 23 pct. i 1982, svarende til en stigning fra ca. 4.000 pladser i 1981 til over 11.000 pladser i

1982 eller godt og vel en fordobling. Den samme tendens, kan jeg oplyse, ser vi i både Storstrøms og Vestsjællands amter, og det er en tendens, som vi regner med vil fortsætte i 1983.

Det er rigtigt, at fremrykningen ikke har virket så hurtigt, som vi havde forventet, men vi håber altså, at de ting, jeg har nævnt her, plus det, jeg nævnte i mit første svar – at kommunerne vil blive aflastet ved, at vi afkorter perioden – ligesom vil kunne give en større fleksibilitet i denne ordning, således at vi ikke kommer ud for, at folk, der er berettigede til et arbejdstilbud, i praksis ikke har mulighed for at få det.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 562

9) Til *socialministeren* af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren tage yderligere skridt til at sikre mod et sammenbrud i landets revaliderings- og pensionsnævn?«

Skriftlig begrundelse

Bistandslovens nye »huttebestemmelse« (paragraf 37, stk. 4) kan betyde to ting: enten tvinges kontanthjælpsmodtagerne til at forlade fagforening og arbejdsløshedskasse, eller også oversvømmes revaliderings- og pensionsnævnene af sager vedrørende forhøjelse af hjælpen. Det første harmonerer dårligt med, at indførelsen af paragraf 37, stk. 4, netop blev begrundet med, at kontanthjælpsmodtagerne skulle se at finde sig et arbejde. Det andet har aldrig været meningen. Men det er ved at blive virkelighed. Baggrunden er enkel:

Som modtager af forbigående kontanthjælp vil man normalt få dækket sine kontingentudgifter til fagforening og arbejdsløshedskasse. De betragtes som rimelige faste udgifter, selv af den nuværende socialminister. »Huttebestemmelsen« betyder, at den står på varig hjælp efter ni måneder. Her er der ikke noget, der hedder rimelige faste udgifter. Man får et beløb, og det skal man så klare sig for. For en enlig ligger beløbet på 3.044 kr. om måneden – og kontingent til fagforening og arbejdsløshedskasse ligger typisk på ca. 400 kr. Mange vil have svært